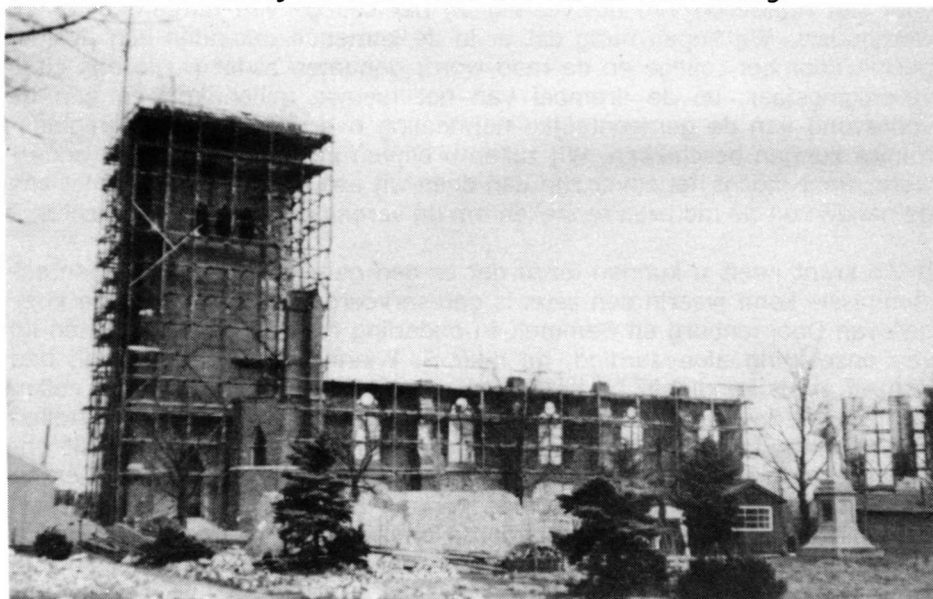

Herstel van de Donatuskerk in 1948-1949

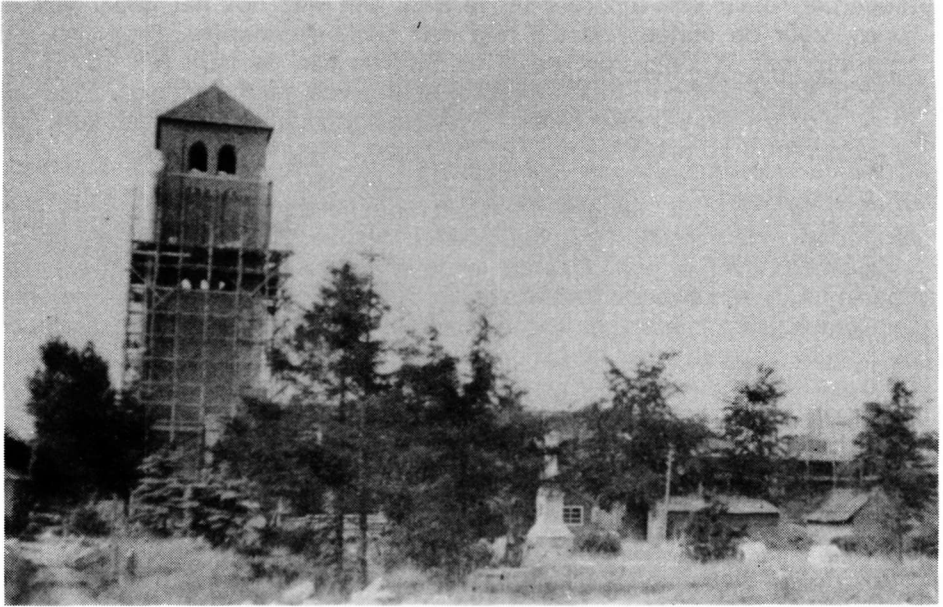
In de laatste periode van de oorlog, toen de frontlijn in de Betuwe lag, raakte ook de katholieke kerk aan de Loostraat zwaar beschadigd. Eerst lag de kerk, die toen nog een spitse toren had, onder geallieerd vuur. Nadat Bommel bevrijd was, waren het de Duitsers die vanuit de richting van Haalderen en Huissen op de kerk schoten, omdat die de geallieerden in Bommel als uitkijkpost diende. De spits werd er af geschoten. De toren en de kerk werden op veel plaatsen getroffen. In de eerstvolgende jaren moesten de Bommelse katholieken daarom uitwijken naar een noodkerk, die in het Wilhelminapaviljoen werd ingericht.

In 1948 begon aannemersbedrijf Van Oosterhout uit Wychen met het herstel van de kerk en de toren. Wim van Huet, de postbode, maakte op verschillende momenten foto's van deze werkzaamheden. Ik was in die tijd in militaire dienst en heb zelf weinig gezien van de herbouw van de kerk. Daarom was ik ook blij dat ik van hem drie van die foto's kreeg.

Winter 1948 - De bouwmaterialen staan hoog opgestapeld naast de kerk. Rechts is duidelijk het H. Hart-beeld zichtbaar, waarop een plaquette aangaf dat deze geschonken was door de familie Ratering Arntz.

De kerk werd niet herbouwd in dezelfde stijl als voor de vernieling. Vóór de oorlog had deze steunberen met fraaie luchtbogen, die over het lager gelegen zijdak heen de constructie van het hoofddak droegen. Na de oorlog werd de dakconstructie veranderd: het dak langs de zijkant is daarbij veel meer dan vroeger in het verlengde van het dak boven het verbrede middenschip komen te liggen.

Zomer 1949 - De toren is weer opgebouwd. Aan het dak van de kerk moet nog begonnen worden.

Winter 1949 - Het dak zit er op. Aan het torentje van de Angelusklok wordt nog wel gewerkt.

De dubbele rij ramen en de luchtbogen verdwenen. De kerk kwam er wat moderner, maar wel soberder uit te zien. Dat was ook het geval met de toren. Vóór de oorlog had die nog een echte torenspits. De toren was trouwens pas in 1925 door de firma Stoffels aan de kerk (uit 1873) gebouwd. Bij de herbouw in 1948 kwam er een veel platter dak op. Niemand maakte daar toen bezwaar tegen. Belangrijk was dat er weer een kerk was en geld voor dure extra's was er in die dagen natuurlijk ook niet.

Toen ik in 1950 uit militaire dienst in Bemmelen terugkwam, was de kerk alweer volop in gebruik. Op zondag waren er meerdere diensten, waarbij de kerk steeds overvol was. Daarom werd er zelfs serieus gedacht over het bouwen van een tweede katholieke kerk in het dorp Bemmelen. Gedurende een aantal jaren is hiervoor nog een terrein gereserveerd gehouden aan de Klappenburgstraat, waar nu de Mariaschool is gevestigd. Voordat de kerk in de oorlog beschadigd raakte, waren er in 1944 ook al plannen geweest om de Donatuskerk uit te breiden door er een kruiskerk van te maken. Het priesterkoor zou daarbij verhoogd moeten worden. Dat was toen niet doorgegaan omdat daarvoor fraaie tegeltableau's zouden hebben moeten verdwijnen.

Frits van Meurs

'Ressen verbeeld' op herhaling

In december vorig jaar werd door het bestuur op uitnodiging van de Vereniging Dorpsbelangen Ressen een dialezing over Ressen samengesteld en vertoond. Plaats van handeling was de goed gevulde hervormde kerk te Ressen. Omdat de reacties zo positief waren en wij er zelf ook veel plezier aan beleefden, werd besloten de avond voor 'ons eigen publiek' te herhalen. De tamtam had z'n werk goed gedaan want ruim 90 belangstellenden kwamen woensdagavond 19 januari jl. naar de grote zaal van 'De Kinkel' om de reprise van de diaprojectie 'Ressen verbeeld' te zien.

De avond kende het volgende stramien: aan de hand van de kaarten uit de kadastrale atlas van 1832 en topografische kaarten van nu, gecombineerd met luchtfoto's, oude en nieuwe foto's en dia's van bestaande en verdwenen gebouwen werd door Joop Verburg en Gerard Sommers een rondwandeling gemaakt door het dorp Ressen. Maria Janssen leverde samen met Gerard de meeste dia's en Adri Stuart vertelde de wetenswaardigheden rond de kadastrale kaarten. Kringlid Hennie Derksen leverde verschillende oude foto's aan en enkele prachtige verhalen.

Het was ook die avond weer een feest van herkenning. Met enige regelmaat werden door de aanwezigen klanken uitgestoten als 'oh' en 'ah', ook klonk vaak 'hé, die ken ik'. Er werden die avond vele herinneringen opgehaald waarbij de aanwezigen ook onderling elkaar steeds weer van extra informatie voorzagen.

Marc Kocken